

DROMEN EN PLEZIER

Ook kinderen en jongeren krijgen te maken met orthopedische aandoeningen. Soms aangeboren, zoals de klompvoetjes van Polly Lindeboom (11 jaar), en soms zonder aanwijsbare oorzaak, zoals de afgegleden heupkop van Anika Ouwejan (15 jaar). Beide meiden vertellen wat dit voor hen betekent.

Polly Lindeboom is geboren met twee klompvoetjes. Zelf legt ze het altijd zo uit: 'Mijn pezen waren te kort en mijn voeten stonden naar binnen. De stand van mijn voeten hebben ze beter gemaakt met gips en een spalk, zodat mijn pezen langer werden.' Polly is tot haar vierde jaar intensief behandeld volgens de *Ponseti-methode* en vertelt dat ze daardoor nu eigenlijk alles kan. 'Alleen als ik van iets hoogs spring of heel lang loop, zoals bij de avondvierdaagse, dan heb ik wel eens pijn in mijn

voeten. Maar ik vind het niet heel erg; ik ben eraan gewend. Mijn voeten zijn wel kleiner dan normaal, dat hoort erbij. Ik hoop dat ze nog groeien, in elk geval tot maat 36, anders moet ik altijd op kinderschoenen blijven lopen.'

Snel beginnen

Polly's ouders wisten door een echo al tijdens de zwangerschap wat er aan de hand was. Polly's moeder Nienke: 'Zo konden we al vóór de bevalling een behandeling zoeken. Toen Polly twee dagen oud was, had ze al haar eerste gips. We moesten vaak naar het ziekenhuis en hebben altijd geprobeerd er toch een leuk uitje van te maken.' Polly vult aan: 'We gaan vaak in het restaurant van het ziekenhuis nog wat drinken. En we slapen altijd bij oma, want die woont daar in de buurt en het is best ver rijden. Zolang ik nog groei, moet ik elk jaar voor controle. Heel soms is dat onder schooltijd.' Polly is blij met het resultaat: 'Zonder die behandeling had ik waarschijnlijk niet echt kunnen lopen en nu zit ik zelfs op dansen!' En dat komt goed uit, want ze wil later het liefst iets met musical doen.